

A Pécs Ítéltábla a Dr. Marton Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Faludi Wolf Theiss Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű alperes neve**(címe) I. rendű és a **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt a ... Törvényszéken indított perében a 2016. január 26. napján kelt .../57. számú ítélet ellen a felperes részéről 58. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek együttesen 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a ... Városi Ügyészség a 2007. évben ... számon indult eljárásban 2009. december 16. napján vádiratot nyújtott be a ... Városi Bíróságnál jelentős kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt. A büntetőeljárás vádlottja a felperes, valamint tanú 2 ... és tanú 1 ... lakosok voltak. A vádirat tartalmazta a felperes személyes adatait, így állampolgárságát, születési idejét, lakcímét, anyja nevét, személyi igazolványának számát, havi jövedelmét, bankszámlaszámát és bankszámlaforgalmát. A vádirat alapján a ... Városi Bíróságon ... szám alatt indult, majd a ... Bíróságon ... számon folytatódó eljárásban az ügyész a vádat módosította, az eljárásba sértettként bevonták a II. rendű alperest is, akinek a ... Bíróság a vádiratot megküldte.

A II. rendű alperes a birtokába került vádiratot az I. rendű alperes ... központjába továbbította, ahol elektronikusan és papíralapon tárolták, majd ... a **M.** cégnél lefordították, és **O.** irodájába elektronikus levélben eljuttatták. A vádirat továbbításával a II. rendű alperes célja az volt, hogy azt az I. rendű alperes a felperes és a **D.** által az **O.** ellene indított eljárásban az ott tett felhívásra bemutassa. A vádiratból a továbbítást megelőzően a személyes adatok nagyobb részét törölték, azonban abban továbbra is szerepelt a felperes állampolgársága, anyja neve és lakóhelye.

2011. augusztus 23. napján a felperes, valamint a testvére, tanú 5 irányítása alatt álló ... bejegyzésű **D.** nevű cég eljárást indított az **O.** a jelen per I. rendű alperese, a **R.**, valamint a **S.** társaságok ellen az ... környezetvédelmi szabályainak megsértése miatt. A ... a felperes panaszát elutasította, mert azt

állapította meg, hogy az ... előtti eljárást a felperes a **S.** csoport egyes vállalataitól történő jelentős összegű egyezségi összeg kikényszerítésére kívánta felhasználni.

2012. április 16. napján „egyedi követelés vásárlási megállapodás” elnevezéssel szerződés jött létre a felperes neve által képviselt **D.**, mint eladó és felperes neve, tanú 2 és tanú 1, mint vevők között. A szerződés szerint a vevők megvásárolták a **D.** 78 millió USD kárigényét és 234 millió USD büntető kártérítési igényét, amelyek a **C.** cégekkel szemben álltak fenn. A szerződés szerint a vevők a követelést **B.** részére értékesítik, azzal a kikötéssel, hogy amennyiben arra 2013. január 25. napjáig nem kerül sor, vagy a **B.** rál kötött szerződés eddig az időpontig nem megy teljesedésbe, úgy 50 millió USD meghiúsulási kötbért kell fizetni. 2012. április 17. napján a vevők a megvásárolt követelést 58 millió USD összegért **B.** részére értékesítették. Rögzítették, hogy a vevő fenntartja az elállási jogát, és mentesül a vételár megfizetésének kötelezettsége alól, ha az eladók iránti bizalmát elveszíti.

A 2013. január 26. napján kelt levélben **B.** jelezte az eladóknak, hogy 2013. január 14. napján az I. rendű alperes megrendelte a vádirat fordítását, majd azt nyilvánosságra hozta. Ezzel egyidejűleg kijelentette, hogy amennyiben az I. rendű alperes nem vonja vissza a fordítást, a szerződéstől eláll. Hangsúlyozta, hogy a bizalom csak akkor állítható helyre, ha az I. rendű alperes visszavonja a fordítást, és elismeri az adatvédelmi szabályok megsértését, továbbá elnézést kér felperes nevetől, **B.** és tanú 1-től. Az I. rendű alperes e felhívásnak nem tett eleget, ezért **B.** 2013. január 26. napján a szerződéstől elállt, egyben tájékoztatta az eladókat, hogy az 58 millió USD vételárat nem fizeti meg. Az elállást megelőzően a felperes és társai 2013. január 17-én, 18-án, 21-én, 22-én és 23-án elektronikus levélben arra kérték az I. rendű alperest, hogy ismerje el a jogsértést, vonja vissza a vádirat fordítását, és erről értesítse az érintetteket. Felhívták az I. rendű alperes figyelmét arra, hogy mindezek elmulasztása esetén 50 millió USD kárt okoz számukra.

A felperes többször módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes megsértette a magántitokhoz fűződő személyiségi jogát, amikor 2012. áprilisában a ... Városi Ügyészség .../45. számú, általa jogellenesen megszerzett magyar nyelvű vádiratát, benne személyes adatait engedély és jogszabályi felhatalmazás nélkül **H.** elektronikusan és papíralapon tárolta, majd ... a **M.** cégnél lefordította, és ... az **O.** irodájába elektronikus levélben eljuttatta. Álláspontja szerint az I. rendű alperes jogellenesen tagadta meg a vádirat angol nyelvű fordításának visszavonását, a felperes által kért elégtételadást, melyre tekintettel kérte az alperesek egyetemleges marasztalását 390.000.000 forint összegű vagyoni kártérítésben, és 10.000.000 forint nem vagyoni kártérítésben, valamint ezen összegek 2013. január 27. napjától járó késedelmi kamatában. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a papíralapon és elektronikus formában tárolt angol nyelvű vádiratokban található felperesi személyes adatok, számlaszámok, banki titkok és egyéb üzleti titkok törlésére, tiltsa el a további jogsértéstől, kötelezze, hogy az adatok törléséről az érintetteket tájékoztassa, és kérjen bocsánatot. Keresetét arra alapította, hogy az ellene folyamatban lévő büntetőeljárással kapcsolatos vádirat nyilvánosságra került, ezért üzleti partnerei bizalma benne megrendült, a vele kötött szerződéstől **B.** elállt, amely miatt 50 millió USD kár érte. Az üzleti körökben a büntetőeljárás ténye közismertté vált, üzleti partnerei a további szerződések megkötésétől elzárkóztak, amely a nem vagyoni kártérítés iránti igényét megalapozza.

Az alperesek vitatták a bíróság joghatóságát és a magyar jog alkalmazhatóságát. Érdemben is kérték a felperes keresetének elutasítását, állítva, hogy a vádirat megszerzése, tárolása és kezelése során jogszerűen jártak el, egyúttal vitatták a kártérítési követelés jogalapját és összegét is.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és marasztalta az eljárás költségeiben. Határozatának indokolása szerint a bíróság joghatósága a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. (Mtj.tvr.) 54.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel nem volt megállapítható, mert a felperes igénye nem tárgyasult. A II. rendű alperes perbevonására figyelemmel viszont alkalmazható volt az Mtj.tvr.56/A.§-ának (1) bekezdése, miután a felperesi követelés az alperesekkel szemben ugyanazon jogviszonyból ered. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az eljárás során a magyar jogot kellett alkalmazni, mert az Mtj.tvr.10.§-ának (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok a fél személyes joga szerint bírálандók el, amely a felperes esetében a magyar jog. A kereset érdemével kapcsolatosan kifejtette, hogy a vádirat nyilvánosságra hozatala a tárgyaláson a vád ismertetésével megtörtént, ebből következően a vádiratot nem az alperesek hozták nyilvánosságra. Miután a nyilvánosságra hozatal már megtörtént, az alperesek azzal, hogy a vádiratot az ... továbbították, és ott az **O.** eljárásban felhasználták, jogsértést nem követtek el. Azon túlmenően, hogy az alperesek jogellenes magatartást nem tanúsítottak, a felperes nem tudta bizonyítani az általa állított kár bekövetkezését sem. A kártérítési igényének megalapozásaként hivatkozott szerződések körül ugyanis olyan bizonytalanságok vannak, amelyekre figyelemmel kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a szerződések ténylegesen teljesedésbe mentek volna, és abból a felperesnek az általa állított kára keletkezett volna. A felperes azt sem bizonyította, hogy a vádirat nyilvánosságra hozatala miatt az üzleti életben való részvétele ellehetetlenült, ezért a nem vagyoni kártérítés iránti igénye sem volt megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes fellebbezett, amelyben annak megváltoztatását, és keresetének teljesítését kérte, felvetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének indokoltságát is. Vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a vádirat nyilvánosságra hozatala a vádirat ismertetésével megtörtént. Álláspontja szerint a jogszerűen nyilvánosságra kerülő adat is élvezi a személyes adatokra vonatkozó szabályok védelmét, vagyis a vádirat felolvasása vagy megismerhetősége a személyiségi jogát az adatvédelem területén nem üresítette ki. A kártérítés jogalapjával kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes jogellenesen járt el, amikor a kitűzött póthatáridőig személyes adatait a nyilvántartásokból nem törölte, erről az érintetteket nem értesítette, és nem kért bocsánatot az adatvédelemmel kapcsolatos személyiségi jogsértésért. A csatolt teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt szerződések, illetőleg a tanúvallomások egyértelműen bizonyítják, hogy ezzel a keresetben érvényesített összegű vagyoni kárt szenvedte el, tanú 6 tanúvallomása pedig igazolta az üzleti életben való ellehetetlenülését, amely a nem vagyoni kártérítés iránti igényét is megalapozta.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés nem alapos.

A felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett annak hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmet is előterjesztett, amely azonban indokok hiányában érdemben nem volt vizsgálható.

Az elsőfokú bíróság által egyébként helyesen megállapított tényállást a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy a jelen per felperese, valamint tanú 2 és tanú 1, mint II. és III. rendű felperesek által a jelen per II. rendű alperese ellen személyes adatok kezelésével kapcsolatos jogsértés megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt indított perben a ...a 2016. február 11. napján kelt .../7. számú ítéletével a ... Törvényszék .../52. számú keresetét elutasító ítéletét helybenhagyta (a továbbiakban: előzményi per). A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a II. rendű alperes megsértette a magántitokhoz fűződő személyiségi jogukat, amikor 2012. év áprilisában a ... Városi Ügyészség .../45. számú, 2009. december 7. napján kelt, jogellenesen megszerzett magyar nyelvű vádiratát, benne személyes adataikat az információs

önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info.tv.) rendelkezéseit figyelmen kívül hagyva engedély és jogszabályi felhatalmazás nélkül elektronikus üzenetben az ...ba juttatta.

Az előzményi perben született jogerős ítélet szerint a per tárgyát képező vádiratot a jelen per II. rendű alperese azért továbbította a jelen per I. rendű alperese számára, hogy azt a nevezett társaság a jelen per felperese, valamint az érdekeltségi körébe tartozó **D.** által a környezetvédelmi előírások megszegése miatt kezdeményezett eljárásban bizonyítékként felhasználhassa. A másodfokú bíróság elfogadta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, mely szerint a kötelezettségszegéssel vádolt I. rendű alperesnek jogszerű és méltányolható érdeke fűződött annak a ténynek a bizonyításához, hogy hasonló tárgyú igényérvényesítéssel összefüggésben a jelen per felperesével szemben bűncselekmény alapos gyanúja merült fel, és ez okból a magyar hatóságok előtt büntetőeljárás indult.

Bár a vádirat átadásával az előzményi per felpereseinek egyes személyes adatai ismertté váltak, a másodfokú bíróság megítélése szerint nem lehetett figyelmen kívül hagyni, hogy bizonyos, a vádiratban is szereplő személyes adatok egyébként is nyilvánosak voltak, illetve azok titokban tartásához maguk a felperesek sem ragaszkodtak. A ... Törvényszék .../16. számú jegyzőkönyve tartalmazza a jelen per felperesének születési helyét, idejét, anyja nevét, lakóhelyét, vezetői engedélyének számát, a 2010. április 28. napján kelt engedményezési szerződésben a jelen per felperese maga tüntette fel lakóhelyét. 2006. október 1. napjától 2011. október 1. napjáig ügyvezetője, míg az előzményi per II. rendű felperese 2005. szeptember 10. napjától 2010. szeptember 10. napjáig vezető tisztségviselője volt a **L.**-nek, így a cégjegyzék (annak 13/3, illetve 13/4. pontja) - amely a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 10.§-ának (2) bekezdése értelmében teljes körűen nyilvános - mindkét felperes esetében tartalmazza személyes adataikat (lakóhely, anyja neve). Az **O.** eljárásban a jelen per felperese is félként vett részt, így nyilvánvaló, hogy személyes adatai meghatározott körben ott is ismertté váltak. Kétségtelenül tartalmazza a vádirat a jelen per felperesének bankszámlaszámát is, azonban az üzleti életben való részvétel lényegében elkerülhetetlenné teszi ennek szélesebb körben való közlését. Mindezekre is figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően úgy foglalt állást, hogy az I. rendű alperes jogérvényesítéshez fűződő érdekének elsőbbsége megállapítható a felperesek magántitokhoz, illetve a magánélet tiszteletben tartásához fűződő jogának védelmével szemben, ezért a jelen per II. rendű alperese részéről az adattovábbítást nem lehet jogszerűtlennek tekinteni.

A jogerős ítéletet a Kúria a 2016. szeptember 7. napján kelt .../8. számú ítéletével hatályában fenntartotta.

A tényállás fenti kiegészítésére is figyelemmel a másodfokú bíróság helyesnek találta az elsőfokú bíróság érdemi döntését, annak indokaival azonban csak részben értett egyet.

Az elsőfokú bíróság által is helyesen felhívott, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló CLXXVII. törvény (Ptké.) 8.§-ára figyelemmel alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (1959. évi Ptk.) 81.§-a szerint személyhez fűződő jogot sért, aki magántitok, üzemi vagy üzleti titok birtokába jut, és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza, vagy azzal egyéb módon visszaél. A magántitok körébe esnek a magánszférához tartozó személyes adatok, így azok is csak az érintett hozzájárulásával hozhatók nyilvánosságra.

Nem osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azt a jogi álláspontját, amely szerint az alperesek azért nem követtek el jogsértést, mert a felperes személyes adatai már a büntetőeljárás során a vádirat ismertetésével nyilvánosságra kerültek. A felperes fellebbezésében is hivatkozott, a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 119.§-a (9) bekezdésének megsemmisítésére irányuló utólagos normakontroll tárgyában született alkotmánybírósági határozat (II/01473/2012) szerint a bírósági határozat olyan dokumentum, amely egyaránt tartalmazhat személyes, illetve közérdekű adatokat. A személyes adatok esetében főszabály a titkosság, és miután a bírósági eljárásban való részvételt nem lehet a személyes adatok védelméhez való jogról történő önkéntes lemondásnak tekinteni, azok akkor is védelemben részesülnek, ha bírósági határozatban találhatók. Az Európai Unió Bíróságának joggyakorlatára utalva kiemelte a határozat azt is, hogy a jogszerűen nyilvánosságra kerülő adat is élvezi a személyes adatokra vonatkozó szabályok védelmét. Ennek oltalmán keresztül a magánszféra védelemben részesül még akkor is, ha az adat nyilvánosságra került, vagy közelebbről meg nem határozható számú személy számára ismertté vált (C-73/07). Helyes tehát a felperesnek az a fellebbezési hivatkozása, hogy a vádirat ismertetése során nyilvánosságra került személyes adatokra is kiterjed a jogszabályi védelem, vagyis érdemben kellett vizsgálni az alperesek kereset tárgyává tett magatartását.

Az 1959. évi Ptk. 81.§-a értelmében a magántitok felfedése akkor sért személyiségi jogot, ha a magántitkot valaki jogosulatlanul hozza nyilvánosságra, vagy azzal egyéb módon visszaél. Abban a kérdésben, hogy a nyilvánosságra hozatal mikor tekinthető jogosulatlannak, illetve a joggyakorlás mely esetben visszaélésszerű, a konkrét eset körülményei alapján, a személyiségi jogának megsértését állító titokjogosult és a magántitkot megszerző, azt felhasználó harmadik személy jogos és méltányolható érdekének egyedi mérlegelésével kell állást foglalni. Az Alkotmánybíróság már idézett határozata is hangsúlyozza, hogy a személyes adat védelméhez való jog - az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdésével összhangban - más alapvető jog érvényesülése, illetve alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapjog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Az Alaptörvény és az 1959. évi Ptk. szerinti szükségességi és arányossági tesztel azonos elvet fogalmaz meg az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve a 7. cikk f) pontjában, amikor kimondja, hogy személyes adat kezelhető abban az esetben is, ha az adatkezelés az adatkezelő, vagy az adatot megkapó harmadik fél (felek) jogszerű érdekének érvényesítéséhez szükséges, és ezen érdek arányban áll az érintetteket a személyes adataik kezelésével összefüggésben megillető magánélet tiszteletben tartásához való jogukkal. A hivatkozott adatvédelmi irányelvben kifejezésre jutó jogelv attól függetlenül irányadónak tekinthető a perbeli jogvita elbírálása során, hogy az ahhoz szervesen kapcsolódó Info.tv. rendelkezései nem alkalmazhatók. A törvény hatálya ugyanis - következően 2.§-ának (1) bekezdéséből - csak a Magyarország területén folytatott adatfeldolgozásra és adatkezelésre terjed ki.

A kiegészített tényállásból megállapíthatóan az előzményi perben a bíróság az ellentétes érdekek fentiek szerinti mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperes jogérvényesítéshez fűződő érdekének elsőbbsége megállapítható a felperesek magántitkokhoz fűződő jogának védelmével szemben, ezért a II. rendű alperes részéről történt adattovábbítás nem tekinthető jogszerűtlennek. Az előzményi perben tett ítéleti megállapítások a jelen perben is irányadók, melyből következően nem lehet jogszerűtlennek tekinteni azt sem, hogy az I. rendű alperes a birtokába került adatokat az **O.** eljárásban felhasználta. Maga az eljárást befejező határozat egyébként a felperes adataira nézve semmilyen utalást nem tartalmaz, közzétételére kizárólag anonimizált formában került sor.

Jogellenes magatartás hiányában a felperes alaptalanul igényelte az 1959. évi Ptk. 84.§-a (1) bekezdésének a)-d) pontjai szerinti szankciókat, annak hangsúlyozásával, hogy a személyes adatok törlése iránti kereset eleve alaptalan volt. Az alperesek birtokába került vádiratból a felperes személyes adatai nem törölhetők, olyan nyilvántartást pedig a felperes nem jelölt meg, amely tekintetében ez az igény érvényesíthető lenne (Kúria .../7.szám). Jogalap hiányában a felperesnek az 1959. évi Ptk.84.§-a (1) bekezdés e) pontja folytán alkalmazandó, az 1959. évi Ptk.339.§-ának (1) bekezdése szerinti kártérítési keresete sem volt teljesíthető. Ettől függetlenül az elsőfokú bíróság a perbeli bizonyítékok helyes és okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által a perben csatolt, a keletkezési körülményeiket, illetve a szerződő felek tényleges szándékát illetően legalábbis aggályt keltő szerződések, illetve a perben kihallgatott tanúk vallomása alapján sem a felperes vagyoni kára és annak mértéke, sem pedig nem vagyoni károsodása nem állapítható meg.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét - az indokok részbeni módosítása mellett - a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelesek az alpereseknek együttesen ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) és b) pontja, (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A.§-ának (1) bekezdése alapján állapította meg. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62.§-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyi illeték-feljegyzési jogos perben a felperes a Pp.78.§-ának (1) bekezdése és az Itv.74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Pécs, 2016. november 10.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró